

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 52.

Udgivet 15de December.

1903.

Hieste Resolution

10 Decbr.

af 10de December.

Den af Ladestedet Stathelles Kommunestyre under 6te og 29de Oktober 1903 i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Øl og Vin skal være forbudt andre paa Stedet end dem, der vinder Bevilling paa denne Møring, stadfæstes som gjældende indtil videre, dog først fra 1ste Januar 1905.

Hieste Resolution

10 Decbr.

af 10de December.

I Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 meddeles Approbation paa den af Kabelvaag Bygningskommunes Repræsentantskab i Møde den 20de November 1903 fattede Beslutning om Forandring i § 4 i det for Stedet ved Kgl. Resolution af 22de Marts 1877 approberede Brandreglement.

Forandringen bestaar i, at Bestemmelsen om, at de, der staar i Tjeneste ved Linjetropperne, er fritagne for at gjøre Tjeneste ved Brandvæsenet, udgaar.

12 Decbr.

Lov

om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbeide.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 24de November dette Aar, saalydende:

Kapitel I.

Om Fængsler og disses Bestyrelse.

§ 1. Til Optagelse af Fanger skal der findes følgende af Staten forvaltede Fængsler:

1. mindst to Landsfængsler, et for Mænd og et for Kvinder;
2. et tilstrækkeligt Antal Kreds-fængsler, der kan være sælles for Mænd og Kvinder, men i saa Fald saavidt muligt skal indeholde en særskilt Afdeling for Kvinder;
3. Hjelpefængsler, hvor Forholdene gjør saadanne fornødne.

De fornødne Politiarrester oprettes og underholdes af Kommunerne.

§ 2. Med Hensyn til Fangerne's Fordeling i de forskjellige Fængsler kommer, forsaavidt § 3 ikke medfører noget andet, følgende Regler til Anvendelse:

1. I Landsfængsel indsættes Personer, som skal udstaa Fængselsstraf i 6 Maaneder eller derover.
2. I Kreds-fængsel indsættes:
 - a. Personer, som skal udstaa Fængselsstraf i kortere Tid end 6 Maaneder;
 - b. Personer, som skal udstaa Straf af Heste;
 - c. Varetægtsfanger og
 - d. andre Personer, der skal holdes fængslede.
3. I Hjelpefængsel indsættes de under Nr. 2 c og d nævnte Fanger, forsaavidt de ikke hensigtsmæssig kan indsættes i Kreds-fængsel, samt, naar Forholdene gjør det ønskeligt, Personer, der skal udstaa kortere Tids Frihedsstraf.
4. I Politiarresterne indsættes Personer, som paa Grund af Beruselse eller lignende Aarsager midlertidig tages i fængslig Forvaring.

I paatrængende Tilfælde kan Politiarresterne benyttes til foreløbig Anbringelse ogsaa af Personer, der er paagrebne for strafbare Handlinger, saabelsømt af Transportfanger.

§ 3. Kongen kan bestemme, saavel at Fængselsstraf i kortere Tid end 6 Maaneder skal udstaaes i Landsfængsel, som at saadan Straf paa længere Tid skal udstaaes i Kreds-fængsel.

Personer, der paa Grund af beruset Tilstand tages i fængs- 12 Decbr.
lig Forvaring, maa ikke indsættes i Kreds-fængsel. Hjælpefængsel
kan af Kongen tillades benyttet ogsaa som Politiarrest til Optagelse
af saadanne Personer mod en Godtgjørelse, som udredes af ved-
kommende Kommune.

§ 4. Landsfængsel og Kreds-fængsel forestaaes af en af Kon-
gen antagen Bestyrer.

Foraauidt et Fængsel, der er udelukkende bestemt for Kvin-
der, bestyres af en Mand, skal han ved Ledelsen have Bistand af
en Inspektrice.

§ 5. Bestyrelsen af Hjælpefængsel og Politiarrest kan efter
Kongens nærmere Bestemmelse paalægges en Dommer, et Med-
lem af Baatalemyndigheden eller Bestyrer af Lands- eller Kreds-
fængsel.

§ 6. Det umiddelbare Opsyn med kvindelige Fanger føres
af Kvinder.

§ 7. I Landsfængsel skal der være Fængselsraad, bestaa-
ende af Bestyreren og de af Fængslets Tjenestemænd, som nærmere
bestemmes, til Behandling af de Sager, som i denne Lov eller ved
Reglement foreskrives.

I Kreds-fængsel oprettes lignende Raad, foraauidt Omstæn-
dighederne gjør det hensigtsmæssigt.

§ 8. Ved Landsfængsel og Kreds-fængsel skal der være Til-
synsraad.

Ved Landsfængsel bestaar dette af en Dommer, et Medlem
af Baatalemyndigheden og to andre Mænd eller ved Fængsel for
Kvinder to Kvinder.

Ved Kreds-fængsel, der er særskilt for Mænd eller for Kvin-
der, bestaar Raadet af Amtmanden og en Dommer eller et Med-
lem af Baatalemyndigheden samt henholdsvis to Mænd eller to
Kvinder. Ved andre Kreds-fængsler bekræftes foruden de tvende
Tjenestemænd en Mand og en Kvinde.

Vedkommende Regjeringsdepartement opnævner Medlemmer
af Raadet og i fornødent Fald Stedfortrædere for disse samt inden
deres Midte en Formand og en Næstformand. Ved Kreds-fængs-
lerne tjenestgjør dog altid Amtmanden som Formand.

Opnævnelsen sker for et Aar ad Gangen. Raadets Medlem-
mer kan tilstaaes en passende Godtgjørelse.

Hjælpefængslerne og Politiarresterne staaer under Tilsyn af
Amtmanden.

§ 9. Naar Fængslets Bestyrer ikke er tilstede, kan i Sager,
som ikke taaler Opsættelse, Beslutninger, der henhører under ham,
fattes af den øverste af Fængslets tilstedevarende Tjenestemænd,
men Bestyreren bliver da uopholdelig at underrette derom.

§ 10. De af Bestyreren fattede Beslutninger kan forand-
res af den Myndighed, under hvis Overledelse Fængselsvæsenet er
henlagt.

12 Decbr.

Kapitel II.

Om Fuldbgyrdelsen af Fængselsstraf.

§ 11. Fangerne maa ikke til sit Underhold eller forøbrigt forskaffe sig eller modtage andet, end hvad for dem er bestemt.

De skal, forsaavidt den idømte Straffetid udgjør mindst 6 Maaneder, bære en for dem foreskreven Dragt. Ellers bærer Fangerne sine egne Klæder, medmindre disse ikke findes egnede til Benyttelse i Fængsel.

§ 12. Fangerne skal regelmæssig beskæftiges med Arbeide. Dog kan Fanger, som udstaar stærket Fængsel, samt Fanger med ganske kort Straffetid lades uden Arbeide.

Det kan tillades, at Fanger under fornøden Opfigt sættes til Arbeide udenfor Anstalten.

Ved Bestemmelsen af Arbeidet tages saavidt muligt Hensyn til den enkelte Fanges Evne, Færdighed og fremtidige Stilling.

Arbeidets Udbytte tilfalder Staten.

§ 13. Viser Fangen Flid og god Opførsel, kan der tilstaaes ham et mindre Beløb som Arbeidspenge. Disse kan anvendes til Understøttelse af Fangers Paarørende eller til Erstatning til den ved den strafbare Handling Fornærmede, saafremt Fangen samtykker heri, eller de befinder sig i nødlidende Tilstand.

Volder Fangen forsætlig eller ved grov Uagtsomhed Skade, kan hans Arbeidspenge anvendes til Dækkelse heraf. Foruden som Røbselse efter § 30 kan Inddragning af ikke udbetalte Arbeidspenge finde Sted, naar Fangen efter sin Løsladelse har misbrugt det ham Udbetalte eller forøbrigt vist slet Opførsel. De her omhandlede Beslutninger fattes af Bestyreren. Sidder Fangen endnu i Fængslet, bør der før Afgjørelsen gives ham Anledning til at udtale sig.

Fangen har intet Retsskrav paa de Arbeidspenge, som ikke er overgivet ham til fri Raadighed.

§ 14. Ved ethvert Fængsel skal virke en Prest.

Hvor det findes paaakrævet, meddeles der Fangerne Undervisning. Personer under 18 Aar skal i Regelen altid modtage saadan.

I Fritider bør der gives Fangerne Anledning til Læsning af passende Indhold.

§ 15. Fangerne gives fornødent Lægetilsyn. De skal, medmindre Helbredshensyn forbyder det, daglig gives saavidt muligt en Times Bevægelse i fri Luft. Naar Omstændighederne gjør det fornødent, kan dog for kortere Tidsrum gjøres Undtagelse herfra.

§ 16. Fangerne bliver om Natten at holde assøndrede indbyrdes, medmindre særlige Omstændigheder gjør dette utilraadeligt.

I Arbeidstiden er al Samtale mellem Fangerne indbyrdes forbudt undtagen den, der er nødvendig af Hensyn til Arbeidet.

§ 17. Fængselsstraf paa indtil 2 Aar bliver, forsaavidt 12 Decbr. ikke særlige Omstændigheder gjør det utilraadeligt, helt at udstaa i Enrum.

Fanger, der skal udstaa tidsbestemt Fængsel af længere Varighed, bliver under samme Betingelse at holde i Enrum fra 6 Maaneder til 2 Aar og, om det findes tilraadeligt, udover denne Tid indtil i det Hele 4 Aar. Længere end 4 Aar kan Straffefuldbyrdelsen i Enrum ikke udstrækkes, medmindre Fangen samtykker deri, eller fortsat Afsondring findes paatrævet paa Grund af Fængens Farlighed eller anvendes af Sundhedshensyn eller som Røvelse eller Straf eller af andre særlige Grunde. Er Samtykke givet, er det bindende for 1 Aar.

De her omhandlede Beslutninger fattes overensstemmende med de derom givne nærmere Regler af Bestyreren. Denne har, for Sagen afgjøres, eller, om det ikke kan ske, snarest muligt efter Afgjørelsen at forelægge den for Fængselsraadet, hvor saadant findes.

§ 18. Fanger, som udstaar Straffen i Enrum, skal daglig erholde Besøg af Fængslets Tjenestemænd.

Hvor det af Hensyn til Fængslets Arbejde findes særlig paa krævet, kan Fængselsbestyreren undtagelsesvis tillade, at der for enkelte Fangers Vedkommende afviges fra Bestemmelserne om Afsondringen.

§ 19. Hvad angaar de Fanger, der udstaar Straffen i Fællesskab, iagttages, at sedvansmæssige Forbrydere og i det Hele saadanne, der kan berygtes at ville udøve en skadelig Indflydelse paa andre, saavidt muligt holdes affondrede for sig.

Findes Fanger under 18 Aar at maatte anbringes eller beskæftiges i Fællesskab med andre, bør de dog som Regel holdes affondrede fra ældre.

§ 20. Fangerne kan inddeles i Klasser efter udivst Tilid og Forhold.

I høiere Klasser kan tilstaaes større Arbeidspenge, en mere udstrakt Afgang til Brevveksling og Modtagelse af Besøg, større Frihed med Hensyn til Fritidens Anvendelse samt andre Begunstigelser.

§ 21. Den, som af idømt Fængsel har udstaaet $\frac{2}{3}$, dog mindst 6 Maaneder, kan løslades paa Prøve i Overensstemmelse med nærmere Regler, givne af Rongen.

§ 22. Forover den paa Prøve løsladte nogen Handling, der kan medføre Frihedsstraf, eller overtræder han iøvrigt de for hans Løsladelse satte Betingelser, kan han paany indsættes i Fængsel til Udtaaelse af den gjenstaaende Del af Straffen.

Er der ikke truffet Afgjørelse, som medfører hans Indsættelse, inden 3 Aar efter Løsladelsen eller, om den gjenstaaende Straffetid er længere, inden Udløbet af denne, og er han heller ikke inden disse Tidsfrister paagrebet paa Grund af saadant Forhold som

12 Decbr. ovenfor nævnt, kan Gjenindsættelse dog ikke finde Sted. Straffen ansees i saa Fald udstaaet fra det Tidspunkt, da Fangen skulde været endelig løsladt.

§ 23. Den, der er dømt til Fængsel paa Livstid, kan løslades paa Prøve efter 20 Aars Forløb, og denne Løsladelse bliver endelig, hvis han ikke inden 10 Aar besluttet indsat paany eller paagribes.

§ 24. Den, som er dømt efter Straffelovens § 65, bliver at løslade paa Prøve ved Udløbet af den i Dommen fastsatte Straffetid, saafremt det da antages uden særlig Fare at kunne ske. I modsat Fald kan han istedenfor at beholdes i Fængsel overflyttes til Tvangsarbeidshus. Ved Udløbet af hvert følgende Aar bliver Spørgsmaalet om Løsladelse at tage under fornyet Overveielse.

Løsladelsen bliver endelig, hvis den løsladte ikke inden 5 Aar besluttet indsat paany eller paagribes. Straffen ansees i saa Fald udstaaet fra den Tid, da han er løsladt fra Fængslet eller fra Tvangsarbeidshuset, om han er overflyttet til saadant.

Under enhver Omstændighed skal endelig Løsladelse finde Sted ved Udløbet af de i Straffelovens § 65, sidste Ved opstillede Friste.

§ 25. Beslutning om Løsladelse paa Prøve og fornyet Indsættelse fattes af den Myndighed, Rongen bestemmer.

Indtil Spørgsmaalet om Gjenindsættelse er afgjort, kan Paa-talemyndigheden lade den løsladte paagribe.

§ 26. Ved Reglement bliver at bestemme, hvor ofte Brevveksling skal være Fangen tilladt.

Brevveksling med andre end Fagens nærmeste kan, hvor ingen særlig Grund til samme er forhaanden, altid negtes. Naar det paa Grund af særlige Omstændigheder findes paakrævet, kan Brevveksling med bestemte Personer negtes, ogsaa om disse hører til Fagens nærmeste.

§ 27. Skrivelser til og fra Fangen bliver af Fængslets Bestyrer eller nogen paa hans Begne at læse før Udleverelsen eller Afsendelsen, luskede Skrivelser til Fangen dog alene, forsaavidt han ikke paa Forespørgsel erklærer, at han foretrækker, at de tilbage-sendes eller tilbageholdes indtil Løsladelsen.

Findes en fra Fangen udgaaet Skrivelse ikke at burde afsendes, bliver Fangen at underrette herom. Findes en til ham indgaaet Skrivelse ikke at burde komme til hans Kundskab, bliver Skrivelsen at tilbageholde. Uleveres ikke Skrivelsen, kan den enten opbevares til Fagens Løsladelse eller tilbagesendes til Afsenderen eller, om denne er ukjendt, tilintetgjøres. Som Regel bliver Meddelelse om, at en Skrivelse ikke uleveres Fangen, at give denne og Afsenderen, ligesom forsinævnte ogsaa bør gøres bekjendt med den Del af Skrivelsens Indhold, som uden Skade maatte kunne meddeles ham.

§ 28. Bestemmelserne i § 26 finder tilsvarende Anvendelse 12 Decbr. med Hensyn til Besøg.

Besøg af andre end dem, som er ansat ved Fængslet eller fører Opføgt med samme eller i offentlig Interesse erholder Afgang, kan Fangen aflaa.

Under Besøg af andre end de nævnte Personer skal en Fængseltjenestemand være tilstede, medmindre Bestyreren tillader, at der gjøres Undtagelse herfra.

§ 29. Agangen til at klage til høiere Myndighed saavel som til at fremsætte Begjæring for rette Myndighed maa ikke negtes Fangen. Dnsfer han at faa nogen saadan Myndighed i Tale, bliver denne at underrette derom.

§ 30. Naar Fange viser slet Opførsel, kan foruden Zrettefættelse og Fratagelse af tilstaaede Begunstigelser følgende Revselsler anvendes paa ham:

1. Indstrækning af Cellebesøg,
2. Regtelse af Bestjæftigelse,
3. Berøvelse af enkelte Maaltider
— alt for en Tid af indtil 14 Dage,
4. Inddragning af godskrevne Arbeidspenge,
5. Redsfættelse i en lavere Klasse,
6. Indsfættelse i Straffecelle indtil 14 Dage,
7. Indsfættelse i Enrum for en Tid af indtil en Maaned, saaledes at denne Tid ikke medregnes i den idømte Straffetid,
8. haardt Natteleie indtil 18 Dage,
9. Indstrækning af Kosten til Vand og Brød indtil 12 Dage, dog alene for Personer over 18 Aar,
10. mørk Celle indtil 6 Dage,
11. legemlig Revselse, dog blot paa Mandsfanger, som er under 18 Aar, eller som er frakjendt de statsborgerlige Rettigheder.

Flere af de nævnte Revselsler kan anvendes i Forening.

Revselsen fuldbyrdes, uanseet om den bestemte Straffetid der ved overskrides.

Indes en Fange i Besiddelse af Gjenstande, som er indsmuglede i Fængslet, kan disse inddrages.

§ 31. Til Betvingelse af voldsom Modstand kan anvendes Lænker, Tvangstroie eller andet for Diemedet nødvendigt Tvangsmiddel.

Har en Mandsfange lagt for Dagen den Hensigt at rømme eller vift Voldsomhed eller fremsført Trusler, og antages det af saadan Grund nødvendigt til Forebyggelse af Rømning eller til Betryggelse af Sikkerheden, kan han belægges med Lænker.

§ 32. Beslutninger angaaende Revselsler, Inddragning af indsmuglede Gjenstande og Belæg med Lænker fattes, efterat Fangen er hørt og i Tilfælde Lægens Erklæring indhentet, og bliver tillige med Angivelse af Grundene at indføre i en Protokol.

12 Decbr. Hvor det maatte findes nødvendigt, kan retslig Undersøgelse og herunder Edfæstelse finde Sted.

§ 33. Beslutning om Kædselse, bestaaende i Inddragning af godstæbne Arbeidspenge, fattes af den Myndighed, under hvis Overledelse Fængselsvæsenet er henlagt.

Ellers fattes Beslutning om Kædselse af Bestyreren. Beslutning om Anvendelse af legemlig Kædselse paa Fanger over 18 Aar eller af de i § 30 Nr. 8, 9 og 10 omhandlede Kædselser i over Halvdelen af den tilladte Tid maa dog først fattes, efterat Sagen har været forelagt Fængselsraadet, hvor et saadant findes. Spørgsmaal om Kædselse, hvorved Straffetiden forlænges, bliver ligeledes at forelægge Fængselsraadet. I dette Tilfælde bliver desuden strax at gjøre Indberetning om Kædselsen til den i 1ste Led nævnte Myndighed. Vignende Indberetning skal gjøres, naar de i 3die Punktum omhandlede Kædselser er anvendt i Fængsel, hvor der ikke er Fængselsraad.

§ 34. Den i Straffelovens §§ 18, 19 og 23 omhandlede Omsætning af Fængsel og Hæfte til Stærpet Fængsel finder kun Sted i den Udstrækning, hvori den kan ske til hele Dage.

§ 35. Med Hensyn til Fængsel paa Vand og Brød kan Kongen bestemme, at det stærpede Fængsel med visse Mellemrum skal afbrydes med Dage af sedvanligt Fængsel.

Engen maa underkastes Straffe eller Kædselser paa tilfammenlagt mere end 30 Dages Fængsel med haardt Natteleie, 20 Dages Fængsel paa Vand og Brød eller 10 Dages mørkt Fængsel uden med et Mellemrum af henholdsvis mindst 1 Uge, 2 Uger og 1 Uge.

§ 36. Er Kvinde, som ammer sit under 1 Aar gamle Barn, idømt Fængsel, der ikke findes at burde udsættes, tilstede det hende at medtage Barnet.

§ 37. Afbrydelse af Straffuldbyrdsen kan efter Beslutning af den Myndighed, som Kongen bestemmer, finde Sted, naar Fængels Helbredsstilstand gjør det paakrævet, eller Fangen af andre vægtige Grunde andrager om en kortere Tids Frihed.

§ 38. Ved Løsladelsen bør Omsorg saavidt muligt søges draget for, at Fangen finder passende Opholdssted og Arbejde, og Fængslets Bestyrer bør til Fremme heraf træde i Forbindelse med Selstaber, der virker i dette Viemed.

Hvis Fangen ikke har fast Bopæl paa det Sted, hvor Fængslet ligger, og han heller ikke som Fremmed udvises af Riget, bliver han i Regelen paa den Maade, som findes hensigtsmæssigst, at sende til det Sted, hvor han har fast Bopæl, eller til et, hvor han vides at kunne erholde Arbejde, eller i Mangel af saadant Sted til den Kommune, hvor han har sin Hjemtaavn. Indtil Afsendelsen kan foregaa, kan Fangen holdes i Varetægt i Fængslet. Hvor det findes ønskeligt, kan ogsaa Fange, som har fast Bopæl paa det

Sted, hvor Fængslet ligger, sendes til et andet Sted, hvor han kan 12 Decbr. faa Arbeide.

Paa Personer, som udstaar kortere Straf end Fængsel paa 6 Maaneder, kommer foranstaaende Bestemmelser alene til Anvendelse, hvor dertil findes særlig Grund.

Udgifter, voldte ved Hjemsendelse til Bostedet eller Hjemstavnskommunen, kan ikke afholdes af Arbeidspengene.

§ 39. Naar nogen er fradømt de statsborgerlige Rettigheder, træder disse ogsaa ud af Virksomhed, i Tiden fra Dommen er bleven endelig, og indtil Fortabelsen begynder at løbe (Straffelovens § 31).

§ 40. Paa Fanger, der udstaar Fængselsstraf til Afsoning af Bøder, finder § 13 og § 30 Nr. 4, 5 og 7 ikke Anvendelse.

Kapitel III.

Om Fuldbyrdsdelen af Heftestraf.

§ 41. Hefstefange er det inden de Grænser, som af Hensyn til god Orden og Fangeugt foreskrives, tilladt selv at sørge for sit Underhold ligesom for Udstyret af Fangerummet.

§ 42. Det er tilladt Hefstefangen at beskæftige sig med Arbeide, som han selv kan skaffe sig, og som ikke strider mod god Orden. Skaffer han sig intet saadant, paalægges der ham et Arbeide. Herved bør der saavidt muligt tages Hensyn til hans Evner og Færdighed. Naar Straffetiden er ganske kort, kan det dog undlades at paalægge ham Arbeide. Paalægges saadant, kommer Reglerne i § 12, sidste Led og § 13 til Anvendelse. Disse Regler kan ogsaa bringes til Anvendelse, naar han selv skaffer sig Arbeide, forsaavidt han ikke selv sørger for sit Underhold.

§ 43. Hefstefangen bliver som Regel i de 6 første Maaneder af Straffetiden at holde afsondret fra andre Fanger. Uden eget Samtykke maa han ikke sættes sammen med nogen, der udstaar Straf af Fængsel, eller med Varetægtsfange.

§ 44. Det tilstedes Hefstefangen til de hertil bestemte Tider at modtage Besøg, der er forenelige med god Orden og ikke voldrer Fare for Sikkerheden. Hvor dertil findes særlig Grund, skal en Fængselsstjenestemand være tilstede under Besøget.

Under de samme Betingelser tilstedes der ham Brevveksling. Hvor der er særlig Grund til at befrygte Misbrug, finder Reglerne i § 27 Anvendelse.

§ 45. § 11, 3die Punktum, §§ 14 og 15, § 18, 1ste Led, § 29, § 30, undtagen Nr. 5 og 11, §§ 31, 32, 33, 35, 36, 37 samt 39 finder ogsaa Anvendelse paa Hefstefanger.

12 Decbr.

Kapitel IV.

Om Behandlingen af Fanger, der ikke udstaar Straf.

§ 46. Fange, der ikke udstaar Straf, bliver saavidt muligt ikke at sætte sammen med andre Fanger, medmindre han samtykker deri, og det findes ubetænkeligt, eller medmindre hans Alder, Helbreds- eller Sindstilstand gjør Afsondring utiltraadelig.

§ 47. Kun de Indskrænkninger, som Fængslingens Diemed og god Orden kræver, kan paalægges Fangen. Bekvemmeligheder og Beskjæftigelser, som ikke strider herimod, er det ham tilladt at forskaffe sig. Fange, som ikke selv sørger for passende Beskjæftigelse, skal, naar ikke hans Ophold i Fængslet er ganske kortvarigt, saavidt muligt søges beskjæftiget med Arbejde for Fængslet. Han er pligtig til at udføre det Arbejde, som anvises ham, men kan i Tilfælde tilstaaes et rimeligt Beløb som Arbejdspenge. Med Hensyn til Besøg og Brevveksling finder § 44 tilsvarende Anvendelse.

§ 48. Med Hensyn til Fanger, der er paagrebne eller fængslede som mistænkte for en strafbar Handling, kan ogsaa den Ret, som har Befatning med Sagen, til enhver Tid paabyde, at Besøg alene maa tilstedes i en Fængselsstjenestemand's Overvær og Brevveksling alene finde Sted under Jagttagelse af Reglerne i § 27, samt fordre sig Brevene forelagt til Afgjørelse af, hvorvidt de kan befordres videre eller ikke.

Retten eller i paatrængende Tilfælde, indtil dens Beslutning kan erholdes, Fængselsbestyreren kan ganske negte Besøg af bestemte Personer eller af Ubefølgende, naar og saalænge Fangen ved sit Forhold giver Grund til at frygte for, at Forsølgningen derved paa utilbørlig Maade vil blive søgt modvirket. Det samme gælder med Hensyn til Besøg af bestemte Personer, der selv ved sit Forhold har givet Grund til saadan Frygt.

Mundtligt og skriftligt Samkvem med den bestillede Forsvarer er Fangen altid tilladt uden Tilsyn. Begjærer han Bistand til Opsættelse af Skrivelse til sin Forsvarer eller til Dommer eller Baatalemyndigheden, skal saadan ydes ham.

Overfor Fængselsbetjente eller andre maa benyttes til at udforske ham.

§ 49. § 11, 3die Punktum, § 13, undtagen 1ste Punktum, §§ 14 og 15, § 18, 1ste Led, § 29, § 30, undtagen Nr. 5, 7 og 11, §§ 31, 32, 33, 35 og 36 finder tilsvarende Anvendelse ogsaa paa de i dette Kapitel omhandlede Fanger.

§ 50. Bestemmelserne i dette Kapitel gælder ikke Politifarrestanter.

Kapitel V.

Om Tvangsarbejde.

§ 51. Til Optagelse af Tvangsarbejdere opretter Staten mindst to Tvangsarbejdshuse eller Afdelinger for hvert Kjønn.

Wellem disse bliver Tvangsarbejderne at fordele under særligt 12 Decbr. Hensyn til Alder, tidligere Vandel og Opsørsel i Anstalten.

Desuden oprettes en egen Anstalt eller Afdeling for Mænd, der er forfaldne til Drukkenskab, og som paa Grund heraf antages at behøve en særlig Behandling.

§ 52. Tvangsarbejderne bærer den for dem foreskrevne Dragt.

§ 53. I Arbejdstiden bestjæftiges Tvangsarbejderne i Regelen sammen med andre. Samtale kan forbydes. De kan under fornøden Opsigt sættes til Arbejde udenfor Anstalten.

Om Natten og i Hviletiderne kan de holdes, affondrede.

§ 54. Forsaavidt og saalænge det af særlige Grunde findes hensigtsmæssigt, kan Tvangsarbejderne holdes i Enrum Døgnet rundt.

Ligeledes kan Tvangsarbejdere holdes i Enrum, naar de selv samtykker deri.

Bestemmelse om Enrums Anvendelse træffes overensstemmende med de derom givne nærmere Regler af Bestyreren. I de i 1ste Ved omhandlede Tilfælde bliver Sagen at forelægge for Funktionsnærraadet.

§ 55. Forsaavidt det findes hensigtsmæssigt, kan der meddeles Tvangsarbejderne Undervisning.

§ 56. Har en Tvangsarbejder, der ikke tidligere i Henhold til Loven om Løsgjængeri, Betleri og Drukkenskab af 31te Mai 1900 har været indsat i Tvangsarbejds hus, før Udløbet af den Tid, for hvilken han er indsat, som Arbejdspenge optjent et Beløb, hvis Størrelse ved Reglement bliver nærmere at bestemme, bliver han i Regelen paa Begjæring at løslade paa Prøve.

Ogsaa ellers bliver en Tvangsarbejder at løslade paa Prøve, naar hans Opsørsel lader forvente, at Viemedet med Indsættelsen er opnaaet, navnlig, at han vil modtage Arbejde, som der maatte være Anledning til at skaffe ham, eller naar hans Helbreds-, Familie- eller Erhvervsforhold maatte gjøre Løsladelsen særlig ønskelig.

Naar paa Grund af Anbringelse i Tvangsarbejds hus idømt Fængselsstraf ikke fuldbyrdes, bliver dog vedkommende Tvangsarbejder, om han ikke benaades, at beholde i Anstalten i saa lang Tid, som svarer til den ufuldbyrdede Fængselsstraf. Herved regnes en Dags Tvangsarbejde lig en Dags sedvanligt Fængsel.

De, der paa Grund af Driftfældighed antages at behøve en særlig Behandling, kan i ethvert Tilfælde beholdes i Anstalten saa længe, som i Loven om Løsgjængeri, Betleri og Drukkenskab af 31te Mai 1900 § 18 er bestemt.

§ 57. Tvangsarbejder, der er løsladt paa Prøve, kan inden et Aar efter Løsladelsen beslattes taget tilbage til samme eller lignende Anstalt, naar han overtræder de for Løsladelsen satte Bestingelser, eller hans Forhold forøvrigt findes dertil at give Grund.

12 Decbr. Er han inden nævnte Tid paagrebet, kan Beslutning derom ogsaa fattes efter Aarets Udløb.

Den, som saaledes igjen indfattes, kan beholdes i Anstalten indtil Udløbet af den oprindelig fastsatte Tid, hvorved den Tid, han har været i Frihed, ikke medregnes.

§ 58. De om Landsfængslerne i § 4, §§ 6—10, § 11, 1ste Led, §§ 12 og 13, § 14, 1ste Punktum, § 15, § 18, 1ste Led, §§ 19 og 20, §§ 24—33, §§ 35 og 36, § 38 samt § 39 givne Bestemmelser finder tilsvarende Anvendelse for Tvangsarbejdshusene. Vægemlig Røstelse kan dog anvendes paa alle mandlige Tvangsarbejdere.

§ 59. De ved Tvangsarbejdshusenes Drift voldt Udgifter bestrides af Staten. Denne kan af de enkelte Tvangsarbejderes Hjemstavnskommuner fordre tilbage et Beløb, der ikke overskrider Tredieparten af den Del af Driftsunderskuddet, som forholdsvis falder paa hver enkelt Tvangsarbejder. Transportomkostninger og Renter af Anlægsomkostningerne medregnes ikke.

Kapitel VI.

Forstjellige Bestemmelser.

§ 60. De nærmere Regler om Fængslerne og Fangebehandlingens samt om Tvangsarbejdshusene og Tvangsarbejdernes Behandling gives af Kongen.

§ 61. Staten overtager Forvaltningen af de nu bestaaende Straf- og Varetægtsfængsler med tilhørende Retslokaler, Vagtmesterboliger og øvrige Tiliggendere samt Inventar. Den skal have fuld Raadighed over det overtagne og uden Hinder fra Fængselsdistriktets Side kunne gjøre de Forandringer og Tilbygninger, som den finder tjenlige. Derimod udreder den alle Udgifter, som Fængslerne fremtidig medfører, mod saadant Bidrag af Fængselsdistrikterne som nedenfor nævnt.

§ 62. Som Bidrag til Udgifterne ved Fængselsvæsenet skal de nuværende Fængselsdistrikter være forpligtede til hvert Aar inden 1ste Juli at betale Staten et Beløb, svarende til Gjennemsnittet af de Udgifter, som Distriktet i de to sidste Kalenderaar før Overtagelsen har havt at udrede til Driften af sine Fængsler med Tiliggendere eller én Gang for alle det 25-dobbelte af nævnte Beløb. Har et Distrikt benyttet Fængsel tilhørende et andet Distrikt, bliver ogsaa de Udgifter, som det førstnævnte derved har havt, at medregne ved Beregningen af dets Bidrag.

§ 63. Foraaabte Fængselsdistrikter bestaar af et Amt og en eller flere Byer, fordeles det i forrige Paragraf omhandlede Beløb efter det Forhold, hvorefter Udgifterne til det fælles Fængselsvæsen ved Overtagelsen udredes.

§ 64. Fængselsdistrikterne kan af Kongen med Storthingets 12 Decbr. Samtykke helt eller delvis fritages for at udrede det i foregaaende Paragraf omhandlede Bidrag mod at overdrage til Staten til Eieendom sine Fængsler med tilhørende Retslokaler, Vagtmesterboliger og øvrige Tiliggender samt foreskrevet Inventar eller mod, hvor saadan Overdragelse ikke findes hensigtsmæssig, at yde et passende Bederlag eller indgaa paa anden Ordning, som maatte findes tjenlig.

§ 65. Forjaavidd

a. noget Fængselsdistrikt paa den Tid, da Staten overtager Forvaltningen af Fængslerne, ikke har tilstrækkeligt Fangerum i sine Distriktsfængsler, eller

b. noget Distriktsfængsel (med Tiliggender og Inventar) ikke er ordentlig vedligeholdt eller forøvrigt opfylder de Fordringer, som det efter Loven af 13de Oktober 1857 og de i Henhold til samme afgivne Bestemmelser skal tilfredsstille,

har Fængselsdistriktet paa Forlangende inden en af Kongen fastsat Frist at tilveiebringe det manglende Fængselsrum og at afhjælpe de forøvrigt foreliggende Mangler, alt paa saadan Maade, som Kongen bestemmer.

Opfyldes ikke denne Forpligtelse, kan Staten, forjaavidd ikke anden Ordning istandbringes mellem den og Distriktet, træffe de fornødne Foranstaltninger paa dettes Bekostning og paa saadan Maade, som den selv finder hensigtsmæssig.

Ved Beregningen af Fangerummets Tilstrækkelighed gaaes ud fra, at Distrikterne skal eie eller efter Overenskomst med andet Distrikt have Ret til at bruge Distriktsfængsler af saadan Størrelse, at de kan rumme det højeste Antal Fanger, som Distrikterne i de sidste 5 Aar samtidig har haft i sine Distriktsfængsler, uden at der i Fangerummene hensættes flere eller andre Fanger end dem, for hvilke vedkommende Rum er indrettet.

§ 66. Naar der for Fængselsdistrikt, som ved Overtagelsen leier Distriktsfængsel udenfor andet Distrikts Fængsler, er tilveiebragt fornødent Fængsel efter § 65, fradrages i det i § 62 omhandlede Beløb en Sum svarende til den gennemsnitlige Leie for Lokalerne i de sidste to Aar før Overtagelsen. Fradraget gjøres dog først fra den Tid, da Leiekontrakt om Fængsel, som Staten har maattet oprette eller indgaa i, er udløben.

§ 67. Med Hensyn til Underholdnings- og Varetægtspenge for Gjelbsfanger forholdes efter den hidtil gjældende Lovgivning.

§ 68. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer.

Fra samme Tid ophæves:

Lov angaaende Bødsfængslet af 12te Juli 1848, forjaavidd den endnu er gjældende, Lov om Fængselsvæsenet af 13de Oktober 1857, Lov om Fængselsvæsenet og om Tvangsarbejde af 31te Mai 1900 og forøvrigt, med den af § 67 følgende Begrænsning, alle

12 Decbr. ældre Lovbestemmelser om Fængsler og Fangebehandling med Undtagelse af de i den militære Lovgivning indeholdte. Dog skal Fanger, dømte for Handlinger, forøvede før 15de Oktober 1900, naar de holdes i Gurum, tilstaaes saadan Afsortning som i Lov af 26de Juni 1893 bestemt. Hvis Forskrifterne i § 21 leder til tidligere Løsladelse end Afsortningen, og Fangen foretrækker det, bliver imidlertid Løsladelse paa Prøve og ikke Afsortning at anvende.

Forsaauidt det findes ønskeligt, kan Loven sættes i Kraft for visse Dele af Gangen og Ophavelsen af fornævnte Lovbestemmelser ligeledes i de delvis.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 12te December 1903.

Oscar.

(L. S.)

Sigurd Ibsen.

R. Norby.
kst.

12 Decbr.

Kongelig Resolution

af 12te December.

De af Herredsstyret for Bindalen Herred i Møde den 2den Juni 1903 besluttede Forandringer i de for Herredet ved Kongelig Resolution af 28de September 1901 approberede Bærnsfogvedtægter approberes som gjældende indtil videre, hvorefter Vedtægternes §§ 2, a, 3, b, 4, 6 og 7 for Fremtiden vil komme til at lyde saaledes:

§ 2, a. Døde, forkrøblede og synbart beskadigede samt toptørre Trær, der er uskiftede til videre Fremvæxt og heller ikke staar til Bestyttelse for anden væksterlig Skog.

§ 3, b. Friske Trær, der holder 10,5 cm. (4") ved Hugstfladen. Afhugget skal være glat og saa lavt, som det for Tilfældet er gjørligt. Allerede opkomne Rod- og Stubbestud staanes mest mulig.

§ 4. I Tilfælde at Ungskogen staar saa tæt, at Hugst af Trær under de i §§ 2 og 3 nævnte Dimensioner er ønskelig, kan undertrykte Trær hugges efter Skogvogterens Udvikling. Ligeledes kan Skogvogteren tillade Oprensning af mindre Lovskog, hvor denne direkte skader Ungtrær af Gran og Furu. Skogvogterens

Reiseudgifter udredes i disse Tilfælde af Skogeieren. Ligeledes 12 Decbr. undtages Hugst til Baandbygning og Skav, samt forøvrigt alt, hvad der behøves til eget Forbrug saavel til Materialier som til Brændsel.

§ 6. Tømmerhugst og Vedhugst til Salg skal foregaa i Tiden fra 14de September til 1ste Mai. I denne Tid skal ogsaa saavidt mulig Hugst til Husbehov foretages. Herfra undtages Løvskog, der skal næver og barkslækkes.

§ 7. Naar Hugst til Salg til større Værdi end Kr. 10,00 skal foretages, har vedkommende Skogeier eller Bruger inden 4 — fire — Dage før Hugstens Paabegyndelse at anmelde til Skogvogteren, hvormed der agtes hugget, samt Stedet for Hugstens Udførsel.

Reglement

12 Decbr.

indeholdende Forandring i det ved Kongelig Resolution af 28de Juni 1902 fastsatte Reglement for Margarinfabrikker m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: I Kraft af Lov om Kontrol med Tilvirkning af og Handel med Margarin og Margarinost m. v. af 8de Marts 1902 § 6 bestemmes herved som gjældende fra 1ste Januar 1904 den Forandring i det ved Kongelig Resolution af 28de Juni 1902 fastsatte Reglement for Margarinfabrikker m. v., at Reglementets § 8 herefter skal lyde saaledes:

Beholdere efter Lovens § 6 skal, hvis de er af Træ, have tydelig indbrændt paa mindst 2 Sider diametralt overfor hinanden Ordet Margarin eller Margarinost. Bogstaverne skal være 1,7—3 cm. høje og indtage et Rum af 12—18 cm.'s Længde, samt være omgivne af en tydelig oval Ring af 13—21 cm.'s Længde og 6—9 cm.'s Høide. Hvis Margarinen er anbragt i Beholder, som ikke er af Træ, skal Beholderen ved Paamaling eller Emaljering være tydelig mærket med Ordet Margarin. Bogstaverne skal være af en Farve, der tydelig adskiller sig fra Grundfarven og være 1,5—3 cm. høje samt indtage et Rum af 10—15 cm. tværs over Karret.

Fabrikens Navn eller Mærke skal tillige være anbragt paa Beholderen.

Foruden disse Mærker skal der fra 1ste Januar 1903 at regne paa enhver Beholder af Margarin, der ikke er bestemt til Udsørsel, være anbragt et rødt Bælte eller Bænd af en Farve,

12 Decbr. som ikke kan afvaskes med Vand. Baandet skal være anbragt i horisontal Rundfreds omkring Midten af Beholderen og have en Høide af 2—5 cm.

Margarinost skal paa Kanten være malet rødt rundt i hele Kantens Længde og Bredde samt desuden tversover paa begge Sider af Østen være paatrykt Ordet „Margarinost“ med Bogstaver af den Størrelse, at Mærket gaar over hele Østens Diameter.

Margarinost, der fremstilles som Mysofi, skal paa de 4 Sideflader være paatrykt eller indstempet Ordet „Margarinost“ med Bogstaver af mindst 1,5 cm.'s Høide og forøvrigt af saadan Størrelse, at Mærket naar over Østens hele Længde. — Fremstilles Østen saa blød, at Mærket bliver ulæseligt, betragtes den som ustemplet. — Saafermt Østen fra Fabrikken leveres indpakket i Staniol eller andet fasthæddende Omslag, skal den derhos udenpaa Omslaget være omgivet af et mindst 5 cm. bredt, rødt Baand, hvorpaa med mindst 5 mm. høie Bogstaver er trykt Ordet „Margarinost“.

Jorjaabidt Margarinost fremstilles som en blød Masse anbragt i Beholdere, skal disse være mærket saaledes som ovenfor angaaende Margarinbeholdere bestemt.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Givet paa Stockholms Slot den 12te December 1903.

Under Vor Høi og Rigets Segl.

Döscar.

(L. S.)

Sigurd Ibsen.

A. Morby.
tf.

12 Decbr.

Kongelig Resolution

af 12te December.

De af Skogns Herredsstyre i Møder den 24de Mai 1902 og 2den Mai 1903 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slutning af Skogbrand inden Herredet stadfæstes i Medhold af Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 jfr. Lov af 27de Juli 1896, som gjældende indtil videre.

De stadfæstede Regler er saalydende:

§ 1. Herredet bliver for Diemedet at dele i følgende 4 12 Decbr.
Kredsse:

- a) 1ste Kreds omfattende Skjerpingen og Lysakers Skolekreds med tilliggende Del af Lillealmenningen nordensfor Aasgaard og Rypfleppen.
- b) 2den Kreds omfattende Skjerpe og Finne Skolekreds med Undtagelse af Langaas og Benjetgaardene, til hvilken Kreds hører Lysalmenningen.
- c) 3die Kreds omfattende Markabygdens Skolekreds samt Langaas og Benjetgaardene, til hvilken Kreds henlægges Grønningens Statsalmenning samt Ramsaas og Hegli Almennig indtil Aasgaard og Rypfleppen i Nord.
- d) 4de Kreds omfattende Ekne Sogn med tilliggende Almenninger.

§ 2. For hver Kreds vælges hver Gang for 3 Aar af Herredsstyret blandt de af Bygdens Indvaanere, der eier, bestyrer eller bruger matrikuleret Jord Kredsforstander med to Baramænd. Enhver kan undslaa sig for Gjenvalg i saa lang Tid, som han har fungeret.

§ 3. Det paaligger Kredsforstanderen at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 om Indskrænkninger i Brug af Jld i Skog og Mark m. v. overholdes, og at Overtrædelse anmeldes.

Saa snart Kredsforstanderen bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt i hans Kreds, har han ved Telefon, Budstikke eller paa anden hensigtsmæssig Maade at indkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slukningsarbeidet. Hvis han anser det nødvendigt, har han tillige at underrette de andre Kredsforstandere for at faa tilkaldt Mandskab ogsaa fra andre Kredse. Er flere Kredsforstandere tilstede, fører den, inden hvis Kreds Branden er opstaaet, Overledelsen af Slukningsarbeidet. Enhver inden Herredet, som bliver vidende om, at Skogbrand er udbrudt, opfordres til derom snarest at underrette vedkommende Kredsforstander, der for Tilfældet kan tilkalde et passende Antal Mænd til øieblikkelig Besørgelse af Brandstedet.

Kredsforstanderen har i vanskelige Tilfælde at handle efter Samraad med Lensmanden, om dertil maatte være Anledning.

§ 4. Enhver Eier af matrikuleret Eiendom inden Herredet har i Skogbrandstilfælde efter Kredsforstanderens Tilsigelse uopholdelig at skaffe følgende Antal Mandskaber i Forhold til Matrikultylden:

For en Eiendom	under 10 Mark	1 Mand
" " Do.	mellem 10 og 20	" 2 Do.
" " Do.	over 20	" 3 Do.

Disse Mænd har vedkommende Eiendomsbesidder efter Kredsforstanderens nærmere Bestemmelse at forsyne med fornødne Redskaber samt Kost uden Godtgjørelse, forsaavidt Jlden er opstaaet i

12 Decbr. private Skoge. For Almenningers Vedkommende betales de tilfagte Mandstaber af Almenningskasserne efter Kreditsforstanderens Bestemmelse, dog ikke over 25 Dre Timen.

Hvis vedkommende Eier ikke skaffer det bestemte Antal Mandstaber i rette Tid, kan Kreditsforstanderen leie disse for Vedkommendes Regning. Udenbygdsboende Eier har for Kreditsforstanderen at opgive et for denne bekendt beliggende Sted inden Herredet, hvor Tilføjelse af pligtige Mandstaber kan finde Sted.

§ 5. Foruden de i § 4 omhandlede Mandstaber er enhver inden Herredet boende voksen Mand, der er arbejdsdygtig og stiftet til at deltage i Slutningsarbejdet, og som ikke har Forsald, der erkendes gyldigt, paa Kreditsforstanderens Tilføjelse forpligtet til at indfinde sig paa Brandstedet, medhavende saavidt mulig passende Redstaber, og der udføre, hvad Kreditsforstanderen paalægger ham, mod saadan Godtgjørelse som i § 4 for Almenningen bestemt.

§ 6. Mandstabs, som er opbudt til Slutning af Skogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med Slutningsarbejdet, forinden vedkommende Kreditsforstander dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udtager Kreditsforstanderen nogle Mand, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opblussen er forbi. Forinden Mandstabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbejdet søge at indhente saavidt mulig nøiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opstaaet, og derom snarest mulig indgive Indberetning til Herredsstyret.

§ 7. Kreditsforstanderen kan uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Skog, grave Grøfter, nedrive Gjerder, optænde Modfild og iøvrigt iverksætte de til Ildens Slutning fornødne Forsøininger; dog bør han, inden der skrives til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med andre Kreditsforstandere eller Medlemmer af Herredsstyret, som maatte være tilstede.

§ 8. Skulde det Tilfælde indtræffe i Tiden fra 1ste Juni til 1ste September, at Kreditsforstanderen og begge Baramændene er fraværende udenfor Herredet, bliver nærmeste Kreditsforstander eller i hans Fravær vedkommende Baramand at underrette, og det paahviler da denne at foretage det Fornødne.

§ 9. Kreditsforstanderne tilkommer en Godtgjørelse af Kr. 3,00 for hver Dag, de i Stillings Medfør maa holde sig i Marken, samt Erstatning for Styds og andre Udgifter.

§ 10. Viser nogen Kreditsforstander eller Mandstabs sig særdeles duelig ved Slutning af Skogbrand, kan Herredsstyret tildele denne et Gratiale.

§ 11. De Udgifter, som foranlediges ved Iverksættelsen af her omhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slutning af Skogbrand, udredes af Herredskassen, i Tilfælde mod Refusion af Almenningskasserne.

§ 12. Overtrædelse af disse Regler straffes efter Lov af 12 Decbr. 14de Juli 1893 § 6 med Bøder, forsaavidt Tilfældet ikke gaar ind under en anden eller strengere Straffebestemmelse.

§ 13. Disse Regler træder i Kraft 1ste Januar 1904.

Kongelig Resolution

12 Decbr.

af 12te December.

I Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894 § 1 bestemmes, at indtil videre følgende Fredningsbestemmelser skal være gjældende for efternævnte Vaande og Elve i Skodje, Batne og Borgund Herreder, Romsdals Amt.

A. For Skodje og Batne Herreder.

For Fiskeriet i Batnevand, Slyngstadvand og Engesetdalsvand i Skodje og Batne Herreder samt i den inden Skodje Herred liggende Del af Brusdalsvand saavel som i de i disse Vaande faldende Elve, saa langt som Fisk derfra gaar op, skal gjælde følgende Regler:

1. Alt Fiske skal være forbudt fra og med 1ste September til og med 25de Mai; dog skal Fredningen i Batnevandet først indtræde 1ste Oktober.
2. Brugen af Vyster, Oter og bundne Redskaber med mindre Maskevidde end 30 mm. eller i Brusdalsvandet 35 mm. mellem Knuderne i vaad Tilstand er til enhver Tid forbudt.

Det samme skal i Brusdalsvandet gjælde Viner.

Dog skal det i Engesetdalsvand og Slyngstadvand i Tiden fra 7de til 31te Oktober, begge medregne, være tilladt at fange Rør paa de almindelige Fiskepladse for saadan Fisk med bundne Redskaber, hvis Maskevidde i vaad Tilstand ikke er mindre end 25 mm. mellem Knuderne. I Brusdalsvandet skal samme Regel gjælde i Tiden fra og med 1ste til og med 25de November.

B. For Borgund Herred.

For Fiskeriet i Lille Brusdalsvand i Borgund Herred og i den inden Herredet liggende Del af store Brusdalsvand, saavel som i de i disse Vaande faldende Elve, saalangt som Fisk gaar op, samt i den fra Vandene udløbende Spilkevifelv i dens hele Længde skal gjælde følgende Regler:

1. Alt Fiske skal være forbudt fra og med 1ste September til og med 25de Mai.

12 Decbr.

2. Brugen af Lyster, Liner, Dter, Teiner og bundne Redskaber med mindre Måstevidde end 35 mm. mellem Knuderne i vaad Tilstand er til enhver Tid forbudt.

Med Hensyn til Rørfiste skal gælde samme Regel som ovenfor under A. 2 sidste Punktum bestemt.

Denne Resolution træder i Kraft straks.

12 Decbr.

Kongelig Resolution

af 12te December.

I Henhold til § 89 i den almindelige Bygningslov af 27de Juli 1896 meddeles Approbation paa efterstaaende af Tønsbergs Kommuneftyre i Møder den 10de Juni, 25de September og 13de November 1903 vedtagne Byggeforskrifter for nævnte By.

Post 1.

Træbygning tillades ikke opført i det Strog, som begrænses af Byfjorden, Anders Madsens Gade til Hjørnet af Øvre Långgade efter denne Gades regulerede Linjerekning, Øvre Långgade til Hjørnet af Store Tvergade og sidstnævnte Gade til Byfjorden.

Alle Bygninger til de nævnte Gadestrækninger skal opføres af Mur, selv om de har Matrifulnummer til andre Gader.

Bestemmelsen gælder ikke Sjøboder (jfr. Bygningens § 48).

Post 2.

Bygningslovens § 19, Passus 8, skal lyde saaledes:

„Baaningshuse maa kun opføres i 3 Etager. Paa Loftet over 3die Etage maa ikke indredes Beboelsesrum. Ei heller maa Ildsted der anbringes.“

Post 3.

I Lovens § 20, Passus 1, forandres „18 m.“ til „15 m.“
I sidste Passus forandres „21 m.“ til „18 m.“

Post 4.

Lovens § 24, Passus 3, gives saadan Tilføielse:

„Paa Loftet over 2den Etage maa ikke indredes Beboelsesrum (jfr. § 33). Ei heller maa Ildsted der anbringes.“

Post 5.

I Lovens § 27, Passus 1, forandres „300 m.²“ til „260 m.²“

12. Decbr.

Post 6.

Lovens § 28, 1ste Pasfus, skal lyde saaledes:

1. Træbygning med Grundflade indtil 175 m.² og med ikke over 6 m. Gesims høide skal være adskilt fra Nabogrund enten ved Brandvæg eller ved et aabent Mellemrum af mindst 2,50 m.
2. Træbygning med Grundflade over 175 m.², men ikke over 200 m.², og som ikke har en større Gesims høide end 6 m., skal være adskilt fra Nabogrund ved Brandvæg eller et aabent Mellemrum af mindst 3,50 m.
3. Træbygning med Grundflade over 200 m.², eller som har en Gesims høide af over 6 m., skal være adskilt fra Nabogrund enten ved Brandvæg eller ved et aabent Mellemrum af mindst 5 m.

Lovens § 28, 2den Pasfus, gives saadan Tilføielse:

Om saadan sammenhængende Bebyggelse af 2 Eiendomme skal oprettes og thinglæses skriftlig Overenskomst mellem vedkommende Eiendommers Eiere. I Overenskomsten bliver at indtage Bestemmelse om, at den ikke kan ophæves eller forandres uden Bygningskommissionens Samtykke.

Lovens § 28, 3die Pasfus, udgaar.

Post 7.

I Lovens § 31, 1ste Pasfus, forandres $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$, dog saaledes, at Bestemmelsen om $\frac{1}{4}$ vedblivende gjælder, hvor der bygges af Mur.

Post 8.

Lovens § 34, Pasfus 1, Lit. a, gives saadant Tillæg:

„Binduerne maa vende mod Syd, Sydpst eller Sydpvest. Med Sundhedskommissionens Samtykke kan dog Rum bestemte til Butiker, Verksteder og lignende, hvor Folk kun opholder sig i den almindelige Forretningstid, indredes i Rjælder med anden Beliggenhed end foran nævnt.“

Post 9.

Lovens § 72 gives saadant Tillæg:

„Bygverk kan negtes opført, forsaavidt det ved sit Udseende vil virke skjæmmende for Omgivelserne eller vedkommende Streg.“

Post 10.

Lovens § 74 gives saadant Tillæg:

„Ei heller maa Tjærepap, Oljepap eller andre ligesaa let antændelige Stoffe anvendes til Beklædning i eller paa Vægge i Baaningshus.“

12 Decbr.

Post 11.

I Lovens § 48, første Punktum, forandres „500 m.²“ til „400 m.²“.

Andet Punktum skal lyde saaledes: „De kan opføres af Træ i en Høide fra Grundfladen af 10 m. til Gefinsens Overkant eller Tagspærrernes nedre Ende og af 14 m. til Mønespids, de skal have en indbyrdes Afstand af mindst 5 m.; ligger de Nabogrund nærmere end 2,50 m., skal den ud mod samme vendende Bæg være forsynet med Brandbæg; lignende Bæg maa de have mod anden Bygning paa samme Eiendom, hvis Afstanden mellem dem ikke er mindst 5 m.“

Post 12.

Foranstaaende Bestemmelser træder i Kraft straks.

12 Decbr.

Kongelig Resolution

af 12te December.

I Medhold af § 30, 2det Pasfus, i Lov om Havne- og Ringebæsenet m. v. af 10de Juli 1894 bestemmes, at der i Tidsrummet 1ste Januar til 31te Marts bliver inden Breviks og Stathelles Havnedistrikter at opkræve Isafgift efter de inden Stiens og Porsgrunds Havnedistrikter for Tiden gjældende, ved Kronprinsregentens Resolution af 6te Februar 1899 stadfæstede Satser med en Reduktion af 60 % for Strækningen ovenfor en Linje mellem Kulbjørn og Stenholmen og 75 % for Strækningen nedenfor nævnte Linje.

Udgiver: E. R. Bægmann.